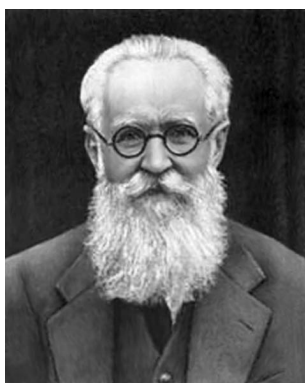

В. С. Рибалкін

Крачковський Ігнатій Юліанович

КРАЧКОВСЬКИЙ Ігнатій Юліанович (Крачковский Игнатий Юлианович; 04(16). 03. 1883, Вільно, нині Вільнюс – 24. 01. 1951, Ленінград, нині С.-Петербурґ) – російський арабіст. Академік АН СРСР (1921). Сталінська премія (1951). Закін. С.-Петербурґ. університет (1905). У 1908–10 перебував у відрядженні у Сирії, Лівані, Єгипті й Палестині. 1910–17 – приват-доцент, 1918–20 – проф., 1944–50 – завідувач кафедри араб. філології Ленінгр. університету. 1920–26 – проф. Рос. інституту історії мистецтв (Ленінград); водночас 1921–38 – завідувач кафедри араб. мови Ленінгр. сх. інституту. У липні 1922 заарешт. за звинуваченням у шпигунстві на користь Фінляндії. Після клопотань науковців АН СРСР 12 січня 1923 звільнений. 1942 – директор Інституту сходознавства АН СРСР (Ленінград). Віце-президент Рос. геогр. товариства (1938–45).

Один із творців рад. школи арабістики. Вивчав арабо-християн. літературу, істор.-культурні та епігр. пам'ятки стародав. Пд. Аравії, літературу і культуру середньовіч. Єфіопії; рос.-араб. літ. зв'язки, історію геогр. літ-ри в країнах мусульман. Сходу; новоараб. літературу та історію культур. відродження в араб. країнах 19 – поч. 20 ст. Займався описом араб. рукописів у рос. зібраннях та архівах. Опублікував тексти й переклади багатьох пам'яток араб. літ-ри. Переклав російською мовою Коран (Москва, 1963). Був почес. чл. Всеукр. наук. асоц. сходознавства. Автор розвідок про грамоту Антіохій. патріарха львів. пастви («Грамота Іоакима IV, патріарха антиохійського, львовської пастви в 1586 г.», Ленінград, 1924), подорож Павла Халебського («Описание путешествия антиохійського патріарха Макария как памятник арабской географической литературы и как источник для истории России в 17 в.» // «Советское востоковедение», 1949, т. 6); вивчав араб. рукописи, виявлені на території України («Отчет о командировке в Крым летом 1924 года» // «Известия

Российской академии наук», сер. 6, 1924, т. 18, № 12/18; «Отчет о командировке в Киев летом 1925 года» // там само, 1925, т. 19, № 18 та ін.). Активно листувався з А. Кримським.

Основні праці

Легенда о святом Георгии Победоносце в арабской редакции // Живая Старина. 1910. Т. 19, вып. 3; Исторический роман в современной арабской литературе // ЖМНП. 1911. Т. 33; Из эфиопской географической литературы // Христиан. Восток. 1912. Т. 1; Из арабской печати Египта // Мир Ислама. 1912. Т. 1, № 3; Абу-л-Фарадж ал-Ва'ва Дамасский. Материалы для характеристики поэтического творчества. Петроград, 1914; Над арабскими рукописями. Москва; Ленинград, 1945; 5-е изд. – Москва, 2003; Введение в эфиопскую филологию. Москва, 1955; Избранные сочинения. Т. 1–6. Москва; Ленинград, 1955–60.

Рекомендована література

1. Игнатий Юлианович Крачковский [Некролог] // Изв. АН СССР. Отдел. лит-ры и языка. 1951. Т. 10, вып. 1;
2. Беляев В. И., Винников И. Н. Памяти академик И. Ю. Крачковского // Палестин. сб. 1954. Вып. 1(63); Долинина А. А. Невольник долга. С.-Петербург, 1994;
3. Игнатий Юлианович Крачковский (1883–1951): Библиограф. указ. С.-Петербург, 2007;
4. Неизвестные страницы отечественного востоковедения. Вып. 3. Москва, 2008.

Бібліографічний опис:

Крачковський Ігнатій Юліанович / В. С. Рибалкін // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-2362>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).